

Годишна абонация

За България 80 лв
За странство 160 лв
За Америка 2 дол

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. гр.

Брой 2 лева

СЕДМИЧЕН ПЕСТИКЪ ЗА НАЦИОНАЛЕН ВЪРОСИ

Записване на абоната-титъ се придружава съ сумата

Издат. Г. Милушев - София

Главен редакторъ Д-ръ П. Велчевъ Телефонъ № 4575

Какъ заробенитъ народи посрѣщатъ нова година

Трагедията на народитъ

Жестокитъ империализми, жадни и ненаситни за пазари и лъски печалби, гонейки се съ години по разнитъ континенти и морета и въоръжавайки се по зъби, въвлѣкоха народитъ въ голѣмата взаимозабителна война, която бѣше една истинска мачовъшка касопница, довежда ги до обедняване, гладъ, мизерия и социални измръдания, да влѣчатъ животинско сѣществувание, и всички виновности върлиха върху опреселитъ победени народи.

Обложиха ги и още продължаватъ да ги облагатъ съ милиарди окупационни разходи, съ други милиарди репарации, въ натура и въ пари, съ секвестри, реституции, обезщетения по разни поводни случаи и съ всичко какво още единъ кръвожаденъ банкеръ и ликвидаръ може да измисли, за да отогли и обезопаси жертвата си.

Днесъ въ Хага сѣ се събрали корифентъ отъ голѣмитъ и малки империалистически държави, разиграватъ истинска трагедия, вършатъ животъ тѣла на народитъ, безъ да чуваатъ виновнитъ отъ страшитни и въ страдания, гребятъ злато отъ десѣта нѣтъ, а импе-

риалистическата преса гледи съ паче перо ранитъ по снагата на народитъ.

Стѣ политически, наложениитъ следъ войната задължения, днесъ се трансформиратъ въ търговски, разрешаватъ се и се разрешаватъ върху поновенията за десѣти години, нато че ли и десѣта въ утробитъ на майцитъ си сѣ живиноти за войната. Тодковъ жестоко се показва системата на империализма.

Гварата съ която си служатъ неговитъ оржани, като Титулеско и Миронеско, спрѣмо българския народъ, е лишно доказателство за онразата, която се сѣде между народитъ отъ високо и демоксира заблужденията, които разкажатъ хора съ тѣхъ малки мозъци, но съ сервилни силности, за настѣпватъ новата ера въ Ромѣния.

Нѣма да настѣпни миръ на земята и братство между народитъ, до като не се събори империализма. Тамъ трѣбва да се насочи вниманието на народитъ и предимно на победенитъ, които осезателно днесъ понасѣтъ отровнитъ и убийствени стрѣли на империалистичитъ и тѣхнитъ оржани.

Изъ страницитъ на сѣлитъ

Добруджа, декемврий 1929.

Насилията, ограбванята и колонизацията въ Добруджа не преставатъ. Въ послѣднитъ месеци нови слухи се измислятъ въ с. Бузурени местото е билъ изгвазванъ българина Желъзко Лганисовъ.

Въ с. Шебля владѣни сѣ отивали да стидатъ на Англия въ полза на цинцирнѣ М. Върванъ. Заради тѣхъ нѣтъ сѣлство цинцирнѣ сѣ ги били безимностно.

Въ сѣщото село цинцирнѣ сѣ се опитали да отпелнатъ едно българско момче.

Въ с. Шебля цинцирнѣ Маргаритъ Димитру и известнитъ бандити Яво Нуло и Коста Керане сѣ извади ноше въ двора на Тодоръ Гарденосъ, убий самитъ му около 250—300 ир. и в отѣлиси. На другия денъ нѣтъ, съ пазачи и отъ кинова срава отицелъ съ тѣхъ шефе и материал самитъ нѣрвоно и разпределена въ къщето на Маргаритъ Димитру. Той признава всичко. Но кого позовава това признание, когато властвата протегнѣ и насърдичае обирничеството?

Нови колонисти се водатъ и настѣпватъ въ Добруджа. На 6 XII. м. сѣ сѣ присигнава 80 семейство, които сѣ встановени въ с. Караляри и Ан Орманъ. На 6 XII. с. сѣ сѣ доведени другъ 76 семейство въ с. Душичъ Юласъ.

Ромѣнското правителство бѣше отпуснало кредитъ за постройка на цинцирнѣ нѣщи. Цѣла есенъ българнитъ и тур-

Индийски индивидуаленъ конгресъ

Конгресътъ на индийскитъ националистически видени отъ Ганди се отвори на 29 XII 1929 г. въ гр. Делхи. За случая отъ цѣла Индия сѣ присигнали многи народъ, които сѣ отишли да подучатъ благослованието на Ганди. Английскитъ полиция и войска сѣ се опитали да разпрѣснатъ тѣхнитъ, але безуспѣшно. Индийското национално знаме червено, бѣло и зелено е било издигнато при вступането на индивидуаленъ на народа.

Председателъ на конгреса Дивадваръ Неру, произнесълъ голѣма речъ, въ която споредъ в. „Таймсъ“ е заявилъ: „Азъ отъравя ведичитъ отъ господството на Европа, огнава да ирече голѣма роля въ сѣлѣта. Бѣдѣщото принадлежи на вече на Европа, но на Азия и Америка“.

„Тѣхъ година изтича. Естественото решение, което ще трѣбва в тоя конгресъ да вземѣ е да се обяви за пълната независимостъ на Индия и да ирзработи планъ и санкции за по сно-

снитъ бѣше ангажиранъ въ ангари да превозватъ материал и да строятъ тѣхъ къщи. Пострикая 1500 къщи. Сумнитъ за тѣхъ сѣ разпрѣснѣли и окривало. Какъ българнитъ изказва елма благодарностъ за положениа „добриволенъ“ трудъ. Добитката на българнитъ и турцитъ, нѣкто и лѣцѣта нѣтъ, а и сѣнитъ тѣ съ благодарности и вѣтъра се хранятъ.

Тако е на тѣхъ грѣшнѣ зѣма. Господъ вискоко, О. Н. далеко глѣтъ нѣгатъ и хедитѣ ти е двадесѣти. Господъ да ти е вѣрѣшникъ.

Добруджалякъ

рошото и реванширанъ. Тѣхъ независимостъ означаватъ за нѣтъ една пълна свобода отъ английскитъ империализмъ. Единъ нѣтъ добитъ такъ свобода, Индия ще приеме да участвуватъ по натѣхитъ въ всички кооперативни усилия за сѣлѣта, нато даже отстѣпи една частъ отъ своите независимостъ въ полза на общото, отъ което и Индия ще прави частъ. Такова обещо не е и не може да бѣде Англия, до нато империализма и експлоатацията сѣ нѣйната основа“.

По предлоянето на Ганди конгресътъ гласува:

- 1. Бойностъ на законодателнитъ тѣла въ Индия, сжаленшѣта и английскитъ стоки.
- 2. Пълна независимостъ на Индия;
- 3. Испрѣзнава направенитъ отъ Англия презъ войната задължения за сѣлѣта на Индия;
- 4. Общи стѣпки срещу дѣлѣшнитъ;
- 5. Разважане земя на сѣлѣнтитъ;
- 6. Уникоженето автономията на известни индийски държави въ полза на индийското единство и др.

Безпокойството въ Англия е голѣмо. Английското правителство изпратило войска за засилване наместни гарнизони. За мѣртъ санѣтъ конференция въ Лондонъ, на която не ще бѣдетъ допуснати делегати на Гандизма.

Английската преса силно атакува правителството и се противопоставя на индийската независимостъ.

Освидѣтъ на английскитъ империализмъ сериозно сѣ разпѣлѣшѣтъ.

Национално-революционното движение въ Индия

Две интервюта на големия индийци

След големия национално-революционен движението въ Индия, на четиристотин милиона индийски народ, който в процеса на своето пробуждане от дълбока изолация достигна дотегичил смя се диния към своето възрождение, миминието на световното обществено мнение днес е обърнато към национално-освободителното движение на грите и петдесет милионния индийски народ.

Идентни на руската революция, пронизвайки всички народи, предимно източните, спонсорила твърде много за разгаряно и авлаширането на национално-освободителни борби против всяко национално, политическо и социално-икономическо потисничество.

Нашата главна редакторъ Д-ръ П. Вещев, изказващо своето участие въ историята на Маждународната Лига против Империализма и за национално-освободителни проблеми в дна представител и представител на големият индийски народи шато: Гупта, един от организатори на Гандиана въ Индия; Салвателана, този индийски представител и бивш депутат от парламента на общината въ Лондон; Г-на Драва, съвременница на Маждународната лига за миръ и свобода въ Париж; Нещъ представител на Иццо-Китай; Кириозов — депутат от т. т. управниковете днес болшинство въ Англия; Миленъ Петровичъ професор по международно право въ Ю-Йорк и представител на итергумета раса въ северна Америка; Саша Матайана, известна старъ японски социално-революционерка-ма Виенна; С. Брунъ представител на негрите въ южна Америка; Лидиякава главна жена на Столаровъ и др.

Тя дна заседание на Лехора (Индия) национална конгрес, на партията на Ганди, въ който се заела исторически революция за пълната независимост на Индия, бойното на английските власти, правосъдие и др., които публикува на друго място въ настоящата брош, и които предизвиква големия политическа криза въ Англия. Наредено се заела да дадена и нт в работата на представителствата на национално-революционното и социално-революционното движение въ Индия.

Интервю със Шиваравалла Гупта

(представител на националните конгреси на Гандиана въ антиимпериалистически конгрес)

— Има ли миръ след войната?

— Няма да има миръ въ света, докато империалистическата идея продължава да донесира, за да се потиска националността.

— Съществува ли национално-революционен фронтъ и какъ е негова съставка?

— Твърде фронтъ съществува. Въ минава страна, Индия, най-революционната партия се нарича „Нова кооперативна партия“ и нейния водач е Матхван Ганди. Методично на таа партия не се на съзиата, а войната мина съ най-революционни въ социална, икономическата и политическата области.

— Какво мислите за една нова война?

— Индийският народъ не да даде една война. Въ

никакъв случай той няма да позволи злоупотреби със негова интерес от английските империалисти за военни цели. Лично, аз съм партизиант на войната, аз съм в борбата за едни икраме на народите, но ако е необходимо, аз не мога пречекам със своя живот да извоюва нещата свобода.

(собственооричен подмисъ)

Какво отговоря Шиваравалла Салвателана

(представител на социално-революционното движение въ Индия)

— Какво представител на индийската раса, по кой на въпроси изпитие вие, че ще извоюва да постигнете своята свобода?

— Индийците могат да извоюват своята свобода въ всяко време, ако Гандиана въ всички сентименталности се отделят от политиката. Революционерите и политиките трябва да бъдат организирани против индийските изолации и владавателите на фабриките, както и против английските управители. Интересът на филиалистите и чуждите империалисти съ идентичен. Чуждите империалисти не ще бъде съборит докато не се извоюва капиталистите от таа страна.

Всички служби въ Индия трябва да бъдат освободени от английския контрол, като напр. въ пощата, помяната, пенсията на ветерана, чиновниците въ администрацията и др. Работата трябва да бъде свободна; трябва да се нечакт сляхити заплати, същото работно време и сляхити условия като въ Англия, за индустриите установени въ Индия, и които директно или косвено, обогатяват английските търговци индийски земяти.

На извоюват на експлоататорите, да отстранят всички конкурентни стоки, трябва да се отговори съ бойното на всички стоки от английски произход. Още отъ по големо значение е, да се превине въ паралелно движение, като се пречи на името на индийските производители: вълна, месо, кози и др. за Англия, съ крайната цел да се извоюва свободна името на сляхити сурови материали за чужди държави, които се ползува предимно индийските селяни.

Удърът върху британските работници ще бъде много чувствителен и не тата трябва да се извоюва че индийската отплата ще продължава, докато английските работници, които имат болшинство на избирателите, на съборит империалистите, — революционерите, въ или въкъ, от парламента, и до като не превъзхита изцяло и безусловно всяка следа на владичество въ Индия.

Единъ систематически бойкот отъ всички индийци въ Индия, потиснати социално и икономически, трябва да се въврши въ всички случаи, при които индийците да промъти открити борба срещу чуждото владичество.

При тѣнава условия не икономически процеси, че бъде валовано на Белкио Британна, да се откаже отъ Мѣлѣнако принамена въ Индия, както отъ империята си, да поддържа една война окупация. Тва борба неизменно ще завърши въ една ярна и едно единно революционно движение срещу революционността въ Англия. Големите печалби, които

Индия дава на английските капиталисти, че стават големията проблематични, а английската индустрия ще бъде застрашена отъ липсата на индийските сурови материали и по тѣнава начина тва ще бъде дезорганизирана. Логически със спелеа, на работничеството въ Англия не ще се съгласи повече да продължава такова едно владичество отъ тѣхните империалисти въ Индия, защото това води до разоренето на самите тѣх.

Въ тѣнава единъ процесъ на борба империалистите ще успѣватъ всички сили и заплахите, за да навърта подраската на английския народ, на индийските господари и на капиталистите. Единъ достояние икономически на тикси и общество бойното ще ги доведе да се обхватъ на страната на народа. Индийците принаме ще върват сляхити работ, какето изгра Чанъ Кай Шанъ въ Китай. Когато работниците и селяните се организират добре въ своята английска територия, тва ще бъдат поставени въ близо сътрудничество съ работниците и селяните, този абсурд организирани въ английските колонии и индия тогава не ще бъде въ състояние да има въпречи за успеха на борбата.

— Какво е вашето мнение по националната проблема, открити след войната?

— Всяка война учи народите отъ развити държави, че интересите имъ लागата да се броятъ или да ги защитяватъ съ всички сили. Та не показва още, какъ страна не народите и биващъ място експлоатираетъ и какъ тѣ народите си биващъ взривани въ война единъ срещу други безъ състрадания, и само въ нието на интересите и амбициите на гребителите и на тѣм, които оплитъ да забравятъ кощанси.

Последната война е едно учалище много поучително, отколкото въ началото. Тѣ баше случиле речевно придружава отъ големата революция на работниците въ Русия. Съвърте е превръщени отъ работниците съ тѣхните гледи семейства. Последната война утечи и по шията въ биде обединяването, Винишавано на работниците бѣ форсирано отъ това отъ старите отнашати патриотизма, и насочено къмъ блядещо, президентно съ мизерия и нѣма въясновата борба. Иоритъ проблемъ не съ само изживяване, но проблемъ, които съществува при всѣки нация и тѣ си проявляватъ на масата.

Защо да се боримъ срещу народи, които не съ ни стро ярина нищо лош? И нѣга трябва да се боримъ? Защо да не се боримъ за нашите собствени интереси и да целиме да се боримъ властта, нѣто ни е съборила отдалече?

Тѣнава съ проблемите въ всички държави следъ войната. Русия е станала една нова държавя за трудишките се въ цялата света.

Отъ друга страна, следва Русия да е една оловностъ за всички капиталисти въ света. Капиталистите иматъ всички повече изолонии и въскови съ добри организирани.

Тѣ формиратъ единъ велики Дународен фронтъ и по върше отколкото трудишките се. Това макаръ и да е едно незначително спомоща, щото сляхит бойното да се извоюва проблемите на властта за борба на работниците отъ капита-

литѣ. Капиталистите поставя въ движение и опериратъ неколкократно съ тѣхните сърваста: международно насилие и реприниратъ развратъ и корупция. Обозоржените колонизирани народи онепти ги побити на Запады се държатъ поаь единъ непрекъснатъ стрелъ, да възбуди мѣното, което имать, въ лидерите на градските организации всѣкого се насърчаватъ въ нечисти позиции, за да възвещаватъ трудишките се, безъименни за да ги потиснат.

Известни елементи въ старите диминии като „Lefts“, които обичатъ карриера и слявага повече, отъ колкото революционния духъ скоро се измърватъ отъ нечистите капиталисти, които ги контролиратъ. Капиталистите знаятъ въ тѣмъ „левни борци“, предъ опасността да загубитъ своята парнера и позиция, въ края на кращата се починаватъ на сивите стари господари, дори съ изменение. Въ Америка, Европа индустриалните обекти въ Латин и Африка по неговията си съвкупитъ съ паронни работнически и социалистически лидери. Тѣмъ тѣмъ на капиталистите и империалистите е стигнала максимални успѣхи въ настоящето време.

Е добре, ако казваме, новите проблеми на нието, това е революционната борба противъ капиталиста, свобода на всички потиснати народи отъ империалистичните сили.

— Какво е, споредъ васъ, значението на войната за миръ следъ войната и какво значение отговате на Обществото на Неродите?

— Обществото на Неродите не е нищо друго освенъ единъ актъ на всички империалисти и на бирнерите съ целъ да се формира една фронтъ за услуга на тероризма и единъ икономически блокъ противъ взриващите, както потиснатите могатъ да възстанатъ. Договорите съ измущавано на народи, за да се постигне тѣмъ въкъ и всички други договори на мира съ тѣ генерации въ същиятѣ направление.

— Какъ ене тълкувате за вчернешето на договорите за покровителство на националността?

— Големите комеди на О. Н. по въпроса за протестната на националността по настоящето е малко демократична. Това не е нищо друго освенъ разширение на старата игра „раздаване и вземане“, за да се употребятъ народите въ по-слабите страни, като залогъ въ пана на блядещата война. Това, нѣто днесъ се нарича милитантизма, че каже, че съ селити и работници — една частъ отъ големите класа въ света. Вечешната претенция на милитантизма ниной не може да отнема.

— Какъ съ социалните и икономическите фактори, върху които потиснатите народи могатъ да се обхвятъ въ борбата за свобода?

— Има два основни елемента въ полза на потиснатите колониални народи, Уелба и Сиага на милитантизма за нишъ отъ тѣнава сила и икономическа работа. Могатъ си организирани, трудишките могатъ да съборятъ силата на империалистите съ всички тѣмъ пашни и топове. Та на поизнечеството на мѣл националността въ Европа и Южна Америка ще се свърши.

Единъ отъ новите прѣвичъ за блярате организирани на трудишките се е конституирани на социал демократичте и всички съвци на „Лабуър Парти“ въ съзруение съ потиснатите индигенати. Народите

на източн Гандианите, въ Европа на работничестите сили, които осъществяватъ едно високо революционно движение и отъ друго страна, тва виждатъ какъ въ цяла Европа и Америка римонократични социал демократичте и „Лабуър Парти“ взиматъ неща отъ богатството и разрушаватъ потиснатите съ големия работни въ организационни работи и по работничестите плати. Социал демократичте работни лидери съ активно и живирани въ световна на мѣло силата на работничестите могатъ на реалната побора на капиталиста.

Кои съ тѣзи социални работни? Развиратъ прѣвички капиталите въ социални работни въ действителност, да продукция на капиталистите даката система и на старата система Гандиана качества: работни плати стара система, идеално личната ефикасность, враждебност и авторитарност. Грѣшока прѣвиче, че неже мѣлните работници, все ще има тѣмъ мѣл хляда отъ тѣнава работничестите, които се ентисциратъ отъ мисляте да съборитъ работни конкуренти — капиталистите и да покшатъ, че нѣтъ отъ същото дърво. Тѣмъ тѣмъ напрежение да съборитъ работното. Тѣ имать въ блядещата сили и на високо, тва ще да пристъпятъ.

Отъ друга страна, на мѣло старите капиталистите работни хора, чинто целъ въ нието е стрелена за отнашането като въ възможни по високо, когато виждатъ оловностъ за тѣнава позиция отъ новите събития, тѣ мѣс и яра въ сиистъ чувства, за да се не даде между новите хора и нѣма си оскуряватъ старите работни организации.

Това е действителната философия поаз на социалдемократичте и на „Лабуър Парти“ нѣто дойдоа на власт и нѣто си новите врагове на потиснатите народи и капиталиста. Тѣмъ тѣмъ фразеология е авторитета на социалистичните работни, а тѣмъ тѣмъ дейността съ отъ сорта на мѣлката състоимость на старите авторитарни.

Шиваравалла Салвателана представител на индийските работници на общината, Лондон

Добруджанското студентско Роден край

Въ годишното си събрание, след двудневен отчетъ на настоящето, го презира напусна съ съставка: М. Русска, Ст. Кичиковъ, К. Орбеленова, Д. Мирчевъ и Ва. Анкелова.

На 1 януарий а като присъсата първа вечерница въ добруджанския нортвалъ негово посетите отъ нортвалите.

Колелото на бедни вечерь добруджанския нортвал на групъ въ добруджанския национална нѣсия и съ нортвалите. Последна мѣноспечелаване и обмиване семейство, които останавъ съ отливко увечаване.

Младши Фели устриватъ

Студентската и младешко добруджанския групъ за единъ сивитъ деце въ добруджанския нортвалъ на 19 т. м. Като нортвалъ дель.

Добруджанския, презренично, байкичешко и агиталъ, които на своля се връщаватъ на бащи и работни, а какато крадѣшки салѣ, колато въ мѣлата, три бляти и убиватъ.

София — Печатница „Слънцето“

Националната физиономия

на националния царинството

Националът царинството правителство разкри малко физиономията си на едно крайно реакционно правителство. Борбата се въ опозиция срещу либералните банкарски кланове, които бяха обявили Ротшиля на свои мушкетери, та елик дотавурна една голяма част от създателите се върна сега вкъщи. Тези последните, винаги си застрашиха въ своите интереси, се групират около Ману Вайда Войвода и Михаилев които в формират въ национална царинства партия и концентрират нейната борба.

Недоволството върху икономическите националисти от режими на обемност, терор, грабежи, изродничества и убийства убийство се изолдува от националния царинството, които създава отбавна програма за защита правата и свободите на тия икономически националисти. Ману повече Ману въ своите програмни речъ през март 1924 г. обяви тия права и свободи за конституционни норми и предлагаша че се прилажат въ ромънската конституция. Увеличават царинствата на партията си и вналяко създава едно сега неправо движение срещу бизнесното управление на либералите. Шан советът се увеличават и Ману се добря до властта.

Отъ тогава изминя повече отъ година време, ала отъ обещанията на националния царинството ни помнят на останки. Нищо ученияци, нищо черковници, нищо икономисти и лични права, нищо граждански свободи не се зачетоха. Всичко върви по старому. Напротив, режими не колонизират и национализират все повече се за сила. Нови колонисти и днес продължават да се водят и настояват въ Добруджа и Обичирт томе продължават. Изключителният законоположения стават и се прилагат съ смисъта сила Лиавровското се ширит надълъго и не ширит и навсяко време повече се грабват и отоволя, все повече повече и се върват въ местна мизерия.

Тявълъ е годишна балансъ за националния царинството управление, което венець на своите национално политически политиканци издържат рекорд

Обезцъркителните прова...

Тай си в изказват А. Стоянов, сегашния председател на Изпълнителния комитетъ предъ адм. комисията. Учили го само въ неговите права, а не само въ извършване да не извършват. Нещо сумя на правителството отъ извършване въ изпълнителния комитетъ. Вестника "Добруджа" на е вестникът, хората не го карават.

— Не ми сме виновни, бай Ангеле, Сърбите сега погледат, което сами си е пробават. Въм не разбратиха, че извършване като въ избора, противъ изпълнителния комитетъ, но не им дават ли сега, на слънце, извършване не дава пръв за въс? Кого тогава представяват и не се ли сравняват отъ себе си?

— Не ми обезцъркителните прова. Длъг добри си е той, или са извършване, разбойничествата и убийствата не ширитъ банди, които въ днешна нурвът го е бавил и не е като го грабват и днес още прова и не е въ въз да го грабват съ днешни, та исчат да въ обича! Народна мисъ че и мисъ си крепите на сакитъ банди и затова не само не мисъ да въ дава покарват си, но той ще въ и презире. Неужели още не чувствувате това презрение?

— Скоро ще си отиде и азъ. — Бже последниятъ думи на А. Стоянов.

Презрете социално-предетелитъ и патриотичнитъ отъ изпълнителния комитетъ, които провадат и съ резолюции искатъ пери отъ ромънцитъ за училищата и гарнитъ въ Добруджа.

Четете вестникъ "Свобода Добруджа"

Важно за Добруджанци

Хотел ЛОНДОНЪ при трамвайната спирка "Св. Недѣл" отлично оборуденъ — наново ремонтиранъ, предлага на всички посетители на София, най-приятелствителна и тиха приморъ — строга фамилярност, образцова чистота, бързо прислуга на достъпни цени за всички.

МАРИЯ-ЛУИЗА № 11

П. Коларовъ

Телефонъ № 71

дешавене протекторатъ на въ Либана, ала въ на Италия отъ тригъ велики империвалистически сили — Англия, Франция и Япония. Фашистка Италия отпуща даме и значителни финансови кредити на Либана, основна албанска народна банка (грабери се при оповестено, че арестират на ита динансисти капиталите въ нея ще бъде надъ половина — 51 на сто), само и само да тури по-бързо и по радикално дикше на още неизползванитъ албански богатства. Нахлуватъ арпелската корона върху съветните глави на Хемдъ Зогу, италианска империвалистически улесни изолдуването на икономическата и политическата връзка върху шката на албанския народъ и ускори процеса за преобразуването на страната въ италианска колония.

Но защо да се ровинтъ другаве, когато Добруджанците приематъ е достатъчно красноречива и убедителна? Истината е, че ромънската власт допуща някои училищни и културни права на народноститъ въ Добруджа, между които и на българитъ. Обезцъркителните банди училищни настоятелство, открива се училищни, извършват се вестници, днешна се представяват на неромънски арест, основаватъ се библиотеки и пр.

Каже се обаче съдържанието, смисълътъ и стойността на тия "обещания" и "права"? Всъщностъ е известно, че въ училищата на "националността" всички обществено-хуманитарни дисциплини се изучаватъ не съпътъ ромънски езикъ, по ромънски учебници, програми и образователна система, съ изключение на 2—3 предмета въ физико-математическата област, въ които международно установенитъ термини, алгебраически символи и формули могатъ да се извършатъ и на матеренъ езикъ! Неизминоритаритъ преса, която и надъ всички други културни проявления, ромънската власт не дава нищо, освенъ за "политическа" същъ държавитъ и изтръгва по този начинъ извънъ възъ единъ коренъ отъ национално мисъл.

Това условие пречкати извършването единъ на добричана "Курьеръ" и единствено — "Нашъ гласъ" чинто миноритаритъ отиватъ даватъ нахлуватъ кришничката, на която се списватъ тия две вестници. Отъ много години на въжностъ е обаче фенга,

се тия "отстъпки" на ромънската власт се даваха само за Добруджанското градовете.

Училищнитъ настоятелство се съставятъ изолдуването отъ реакционнитъ представители на същиятъ си ромънски и и въ властта граждански дубини; поради високитъ такси, само даватъ на последнитъ могатъ да се ползуватъ отъ 2—3 часа преподаване на матеренъ езикъ, което въпросътъ за възъ не е отъ значение, защото имать средства да добитъ образованието си въвъ граница; въ ржидетъ на сакитъ тия икономически господстващи елементи въ градовете и на концентриратъ около възъ иерархически интеллигенция се имиратъ правата за всички други национално културни проява — преса, читални, библиотеки, театрални групи, спортни движения и пр. нато на сакитъ възъ изолдуване за своитъ клерикални, черковнически предетелски интереси.

Ползуватъ ли тия отстъпки съ икономическитъ Добруджански маси? Обявляватъ ли тѣ съ икономическитъ тежестъ товари надъ плещитъ имъ? Карватъ ли извършване, клановата безвечност, грабежитъ и особено тежестъ участие на широкитъ Добруджански маси презъ последнитъ години, говоратъ ясно че ползването на тия мисъ отъ днешъ не дава все повече се влошава.

(слева)

Училищата въ всички населени места на вестника да се отчетатъ веднага въ редицата.

Варва бже кредитътъ не се поддържа. Единствения сватилнитъ и вървътъ защитнитъ на националния освобождителното Добруджанско движение е в. "Свобода Добруджа". Разпространяватъ го, замислятъ абонати и разпоре се отчетатъ. Съ това ще докажатъ, че силните свободата на ромънцитъ си и длово участвуватъ въ нейнитъ борби.

Добруджанци, презрете черковническитъ агитки, които въ сакитъ въ вължескитъ банни ги грабватъ и лъжатъ кривоверски дами колкото ли мисълта, грабватъ и убиватъ.

Патриоти явруйчета

Щефътъ на партията бже заетъ въ разговоръ съ други опозиционни вожди. Въ тоя моментъ при него се яви разсипанъ и му доклада, че въ пътуитъ отъ Добруджанска изпълнителния комитетъ исчатъ да говори лично съ него.

— Е, че какво лично мисъ да приказватъ съ мене? Не мисъ ли каже че същъ заетъ и че не мога сега да напуща за следващото?

— Карватъ мисъ, че сте въ изолдуване, но тѣ ми отговориха, че тѣмъ въ връжъ си връжъте несамо да въ говоратъ.

— Че какво общо мисъ тѣ съ кришатъ? Кажъ мисъ, че сега тѣмъ принасятъ съ други хора и колкото не свърше, не мога да ги принася. Нова се извършватъ при бай тй Иванче, който е възъ въ канцеларната на партията и да му кажатъ, колкото мисъ да принасятъ.

Дотога се върне разсипанъ. Явруйчи Бугарскитъ побърза да предупреди другаритъ си:

— Отставте на мене, азъ да

— Да, да! Иванъ ми казватъ, авторитетно поае Мануината Да бже мисъ съшушил!

Вне току исчатъ предъ връжътъ на Личево, Букова. На ан ситъ Личево, на ан говоритъ! и Мануината направъ едно шимично движение съ срѣдице прѣстъ на обѣсва си ръка.

Недай зловонни, Мануината се обиди Пъстрокиме Халпа. Тѣ най-много се засмиваха за говорите и винаги издеше при полнителъ да извършватъ вър-опозиционискитъ си тур стѣт.

— На я вѣрно! Протектирватъ! Въм не прѣщатъ, акико и извършване отговори Мануината.

— Мисъте бже, не се извършватъ. Идъ ми чуатъ отговаритъ и ще се проваитъ цѣлата ни мисъ, авторитетно, но инакнитъ се найвѣс Дасолевичина.

— Да, но азъ на мога поае че въ вървѣ нисо не Комардиното Асанъ, да му казватъ, да не жера да ортакуватъ съ кохосаритъ и ноневкрѣшитъ на Пунитото Тенече, в той да се струва, че не се мисъ въ тѣмъ работи и че саберъ нѣмъ отъ нища.

Али тѣмъ каже е, да се извършватъ социалистичитъ немаловѣщи въ Разградъ и Бялгизиръ за сѣтъка на бѣжничитъ!

Тѣмъ Личуно Бугарскето поаеши гласъ си така, та да го чуятъ отговаритъ, и да разбератъ, че е голяма борба срещу развареното створителство полница.

— Мисъте бже, че поаеши, че нисо сме си представили за осемнаше.

— Та не я ан вѣрно! Ала пакъ азъ ще въ омае очитъ. Вие тѣ ли казъ инакнитъ и вѣрностри сѣмъ азъ извършватъ съ "Слово" и "Личъ" и усуть че прѣдваритъ въ "З-ваг" и "Лидея"? Ей тѣмъ каже дипломатитъ! . . . и Мануината казълъво въздѣхъ, даго не му прѣваватъ телмитъ да да го извършатъ въ вод и да въ вѣрците. Той вене не дѣрмъ за Римъ, защото малко се усътнѣ отъ фашист сѣмъ курсъ.

— Мисъте бже, че нисо въ тоае дѣрвоини и.

— Мисъте гърбѣте, доаеа Пъстрокиме Халпа.

— Мисъте гърбѣте ли? Вие азъте ли, че щефътъ вои

преговори да съставъ новъ кабинетъ съ земледѣлци? — Това се казва да предяватъ събитията и . . . Мануината вървѣ гавра свасоаолно и по старъ начинъ повече осемнаше сѣмъ бравъ.

— Язъ не е само едно, продължи Мануината Бугарскето, че не мисъте да предяватъ радикалитъ. Поне едно комитетъ и на тѣмъка вестникъ да бже извършватъ прогитъ болшевикитъ агитки. Ала кой азъвъ да мисъ, че тоае омае кора и тѣмъ не партия ги свѣтѣтъ властъ за нисъ казватъ?

Едроглестина, която стоеша зѣвъ Мануината и току казѣше гласъ утвърдително, побърза да помогне на свое събратъ.

— Небър се! Пълнително Соплоае е бже бже съ бай Мисъ. . .

— Ами нисо! го изолдуване отъ секретарството на ВДРО — Нуаждъ рѣдъ законъ извършватъ. Кажего го икономически тѣмъ и ще го приберне.

Въ тѣмъ време разсипанъ се вѣвѣи и поаеаа делегатитъ при бай Иванче.

Ценови отстъпки

- За България 80 ст.
- За странство 160 ст.
- За Америк 2 пол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева на стр.
Брой 2 лева

СВОБОДНА

ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТИНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонемента се придружава със сумата

Карадж. Добруджа - София

Главен редактор
Д-р П. Велков
Телефон № 4575

Караджата

На 10 август добруджанци са покосени да чувствуват горчината от славно загиналия преди 62 години на революционна борба, сънародни прогреси и потисници и за национално освобождение Стефан Караджа.

Караджата е дете на народа. Рожден от крайно бедни родители, неговия баща съ деннонощно труд и като сезонен бегачи едва е успявал да изхрани големата си челяд. Още в ранни детски години въ аурата на Караджата бушува неволността и той се завлѣва да се бори съ народни врагове и чорбаджии въ защита на сиромаша.

Караджата е рожден на преисподнителната епоха — епоха на национално, политическо и социално-икономическо потисничество надъ широкитѣ български маси, покосено отъ султанска власт и сорочеинитѣ съ нея български чорбаджии. Мнозина народни синове се явява, като защитници, апостоли и като революционни дейци; агитираха и будеха народното съзнание за национално освобождение. Съ боеотричане, гѣ кръстосваха робската земя, организираха народа и съ личенъ примѣръ всадаха му въра и го потиклаха къмъ масовата революционна борба, за национално и политическо освобождение. Ругани, гонени и претрѣвани

отъ чорбаджии и духовенство, като чалкѣни и проидоки тѣ смѣло върака въ силата на народа, въ неговитѣ необитно богати широкѣ недра, разгрѣшаха ги и будеха революционното, организираха и канализираха го, защото тѣхната безсмъртна въра бѣ, че самъ народа е ковачъ на своята свобода и че дълото на освобождението лежи заложено въ неговитѣ собствени ръце.

И тѣ излъкоха правитѣ се явява въ ози моментъ на тежко робство, като изразители на голѣмия силаза на морална и физическа революционна енергия, която народа таи и която съ силата излъва, съ полета на орела и съ бързината на сърната — Караджата, гѣ развиха.

Днесъ следъ 62 години отъ смъртта на Стефан Караджа и четири години отъ тая на младеж добруджански национално-революционеръ Дочо Михайловъ, когато политическото, социално-икономическото и като тѣсно прѣко последствие се явява националното потисничество, се разширяватъ въ епохата на новата политико-икономическа система — империализма, тѣхната завлѣтъ за революционна борба добива по-голямъ резонъ. Този смисълъ става още по-голямъ, като се знае, че въ резултатъ на усложнитѣ икономически отношения и технически съвършенства, националното, политическото и социално-икономическото робство надъ голѣми народни маси се погъбря съ много по-съвършени и изтънчени средства — полиция, тероръ, насилне, дори съ индивидуални и масови убийства. Нѣщо повече, тѣзи средства се усъвършенстватъ, добиватъ международенъ характеръ и санкция по целѣта Уена, О. Н. и най-върховния представителъ на това единство въ системата на потисничеството въ света.

Както въ преисподнителната епоха, чорбаджийство, днесъ, то е изражено въ по-съвършени форми на индустриални импери-

сови магнатни съ въ съюзъ съполитическитѣ потисници на народитѣ. Такимъ съ от Добруджа и всрѣвъ емиграцията, макаръ да се зова въ България. Но и тѣ се редятъ барабаръ съ измачения и изтерзания народъ да чувствуватъ, че ние ше навиеме да кощунствуватъ съ дълото на революционера Караджата. Добре ги илюстрира единъ художникъ-кариатуристъ, нареченъ чорбаджинитѣ съ дебелѣ вратове и тѣхнитѣ менерѣ около образа на Ботева, палейки дебелѣ свещи и кръстейки се мълдватъ: добръ умръ, че и ние да дойдемъ да ти запалиме по една свещъ. Това съ сжнитѣ наши днешни ръководители на държавния съюзъ нареченъ Добруджа. Тѣ ше профаниратъ и кощунствуватъ съ Караджата, за да свѣтъ лампи и забудатъ, всрѣвъ емиграцията, която гонятъ и тероризиратъ съ всички срѣдства на тероръ и полициящина. Прелатели, като нѣкъгшитѣ предатели на Левски и шпioni на всѣка власт, тѣ иматъ безочие и безсрамие то да чувствуватъ паметята на ози, който се бори срещу всѣко потисничество надъ народни права и свободи, срещу всѣко престателство и шпioniажа.

За искренности и честности народни дейци, за заробения добруджански народъ и емиграция, които се борятъ за дълото на националното освобождение Караджата символизира ози неизчерпаемъ силаза на революционни сили и енергия, който народа съхранява въ своитѣ загнати пазни, които трѣбва да разкрие и буйно да развие въ масовата борба за осъществяване дълото на освобождението.

Честувайки Караджата, нека въ тоя день бжде стимулирана революционната енергия на народната добруджанска младежъ, която Караджата ни откри и беззаветно па я къргятъ въ пътя на борбата на измачения добруджански народъ за извоюване на Свобода и независима Добруджа, за федериране на Балканскитѣ свободни народи.

БМК ВЪЗМЪВАНЕ

Зантересуванъ търговци отъ срѣбата на държавната организация „Добруджа“, които търкуватъ съ зана на бѣжнѣтинѣ, често довършватъ оказателни съ изстъпни, продължаватъ да ги запелватъ, че ако не ги поддържатъ шѣли да ги отхвърлятъ. Мислехомъ лично подучимъ въ този смисълъ отъ Русенско и Варненско. По случка се отнесомъ до Главния Директоръ на дирекцията за настаняване на бѣжнѣтинѣ и минимиръ Сарафъ. Той ни отговори така: „Докато военни яма, които да се занимаватъ съ отнемането на бѣжнѣтинѣ. Завоитѣ претензии всички бѣжнѣтинѣ Гърцизиство не се допуски. Завоитѣ е и съвѣтъ, че ози и ози въ работи съ мъжката си, държавната проучва въпроса и гѣ възстазва, до се отнеме или не съ други икономски не съвѣстуватъ.“

Това за сведение на всички запелващи бѣжнѣтинѣ. Ако има упрежъвания наизкъ отъ явномъ, които съ обрѣнали измудалата въ занитѣ, ние препорѣчваме да се отнесатъ писмено съ отпелване до министѣта въстѣ, които Главния Директоръ на дирекцията на бѣжнѣтинѣ и-вото на актривитѣ работи и до нашия вестникъ.

Контрабандата

на търгитѣ отъ д-ство „Добруджа“

В „Нашо Врѣме“ похваля едно съобщение за открита голѣма контрабанда на български цигари въ Добруджа. По върше се, че ако „Добруджа“ имало участие въ печалбитѣ отъ тая контрабанда, Знае се, че негована въ царнско-дружество е бѣла битѣ заплащанъ да бѣва убитъ и събвеченъ голъ единъ контрабандистъ на итерно, който трѣбвало да бѣе на преисподнитѣ на д-во „Добруджа“ А. Костовъ едѣна сума отъ десетки хиляди лева.

Трѣбва да се коригира знитѣ съобщението, защото се на сас не за д-во „Добруджа“, но за търгитѣ съ името на добруджанци. Не е безъ значение да се знае, че нѣкога се прѣшла бандити, да въ вършатъ обирни, в сумитѣ се дълѣха отъ гонитѣтѣ минени синчета въ д-во „Добруджа“. Не дълго време чекане да видне кинва е събѣята на отгребитѣ 200,000 лв. на изгледѣ, че тѣ съ съдѣние поспешко гребителитѣ и тѣхнитѣ протектори въ Варна, които навъръ нинѣ да се каратъ, но шоръ се касе да се прирне и акуснотъ плачката, гѣ съ въ единъ фронтъ.

Четете вестникъ „Свободна Добруджа“

Обща младежка конференция на Д. М. С.

По решение на Ц. К. на Д. М. С. на 24 августъ м. г. въ София се свика обща младежка конференция.

За този цѣлъ комитетъ е извадъ скръжно № 10 съ което посланае всички младежки групи да се готвятъ за конференцията и да прѣпратъ въ името на-вече делегати. Дневни рѣши на конференцията е:

1. Отгѣтъ на урѣдителнитѣ тѣка на съюза;
2. Добруджански въпросъ въ най-последната му фаза (Рефератъ въ връзка съ днешното международно и вътрешно положение);
3. Ролѣта и задѣжитѣ на младежкѣ въ най-революционното движение;
4. Превентивни завади на съюза — (организационни, професийни и пр.);
5. Рѣши.

Всѣти съ всички тържи за утѣлѣното извѣе и на конференцията. Подгребитѣлѣтѣ изготвѣватъ, ние отъ своя страна внимателно къмъ всички наши съществуващи да умалѣтъ пълно съдействие на младежитѣ при изпращане на делегати.

Въ конференцията ще могатъ да присѣдѣватъ и делегати на младежкѣ и отъ ози джукѣ, гдето още нѣма основани младежки групи, поради малкостноста въ добр. младежи.

Таки, че желателно е отъ ози сѣва, ижемо ина само по няколко младежи, непременно да изпратятъ делегати.

Ще списаваме Ромѣния!

В „Знаме“ въ бр. 160 похвѣта едно интервю на запелсина генералъ Лазаровъ. Въ него стонно близкитѣ перспективни г. генералитѣ се изказва така:

„Най-важнитѣ спорѣдъ мене днешъ въпросъ въ Европа, видоичително и Българии, тоа е Ромѣния и особенитѣ есенуалности, които могатъ да и сполетѣтъ. Всичкитѣ тѣлѣва трѣбва да единяване. Ти сполетѣло трѣбва да има нашата младеж безрезерва, една подкрепа, (с. н.).“

Тѣи знами, Герцогъ при Турѣнитѣ сѣга ни убѣждава, че трѣбва да се явни въ пълна безрезерва, итернѣна, шѣва подкрепа на ромѣнския империализмъ, на гребитѣ и политическото, да сполетѣне самостоятелно забранитѣ чужди провинции, насилнически рѣшише надъ инороднитѣ неини-нашности в г. н.

Комитариитѣ съ измѣни. Не-на добруджанци и бѣжнѣтинѣ съ вземѣтъ добре бѣжежа отъ най-новия курсъ на ресторитостото въ България, което се готви да сполетѣ ромѣнското черносинчество, най-мѣстоно упрежъвано надъ добруджанскитѣ насилени.

Гр. Руса. Юни 1930 г.
Нарѣва Златѣа

Ванскара и Балканската конфедерация

Въз септември г. в Женева, Бреник бързо се представил на истински държавен и политически идеал за Европейският съюз. По какво държави до европейските държави и своя проект за почти автономна, осъществима в Италия. Последната задача е да отговори, обяснявайки как излизат от себе си, че дават своите отговори националният прав и левост, излизайки се с правата на държавата. Истинският и истински съюзници обаче не могат си други. Та това, че Бреник проектира в насочен проект англо-саксонска империализъм, който в аз акцентува ангажиран с франко-американски се стремил излизане на своите държави в Европа и не тук франко-американски, които съществено държавен от най-малко държави, да да излизат излизат от тях военна пламък и много милиони златени на това давае саобрението си в другите европейски държави, до една и друга причина, която съвсем ясно и изразно това на своя империализъм, се обяснява против Бреник проект, при забележката, че във него дамогата, излизава че това смята за възможна само след една реализация на Версайския договор и след това ново преразпределяне на империализъм и балканските държави. Такава извървява мисъл отговорително на Италия, Германия, Унгария и др. Със други думи трябва да се счита проект на Бреник за пропаганден.

Като вариране от Бреник проект, се поддържа от Атина идеята за свикване на обща конференция от представителите на балканските държави през октомври за образуването на една балканска конфедерация. И тук вече била забележена от О. Н. И тази идея в общия от много опити на империализма, за нечестив напълно да обедини балканските държави подобно по време на фатална балканска

съюз и използван за него мити нови форми комбинации на него. След като на подготвената първо идея за югославянска федерация на Меринкович, подшушавана от Парини много сериозно него гледа, освен като не нова прилагана идея, която играе на идея за балканска конфедерация, която единствено по държави от Лондон и Париж, които да и дават по силата наложителност. Поддържа се необходимостта на взаимно разбирателство на икономическа почва и политически споразумения. На всички обаче, представителстват си съгласия на тази нова комбинация. Така решително съпротива, поради държавнически причини и поради интереси на държавите се показват империализъм на тези на една балканска държавя. Националните aspirations се явяват само, като една маса за прикриване на гле балкански империализъм.

Използувайки широко популярна маса за федеративна на балканските народи, превръщащата в извървя с цел на дамогата, за да съгласи нови заблуди и да възпитат народите към нови опити на игри. Не може да стане дума за федерация на балканските народи, до като няма тази тежка тежка политическа и социално-икономическа верига, която не може от сивият тя политическите кредитите на марквата империализъм и национална гледа. Идеята на федеративна идея на сивият на родни, които осъзнават се веднаж добър за съществуващото положение, от което трябва с колективни сили да поемат тежките кръст за саобрението му, тук ще поемат по нататък и истински път за своето федератив.

Отъ сега може да предсече напълно фискало и на всички сивия инициатива, макар да стана съ саобрението на империализъм О. Н. И, защото, защото това е дикторизма, която крие много опасни намерения за бъдещето на Балканските народи

Предът третата младежка конференция

На 24 август г. в София ще се състои третата по ред конференция на добруджанските младежи в България. Като се има предвид, че първата конференция на Съюза на младежите до края своята работа в отъ тогава се извършва били две години, конференцията трябва трябва голямо значение в етапите на развитието на добруджанското освободително младежко движение.

Преди по вече от три години (на 3 март 1927 г.) се състоя първата обща младежка конференция, която се проведя с председателство на комисията и сложи основите на Д. М. С.

Разбира се всички ние, усилва въ това отношение отъ дова например На 2 III 1927 г. по поване на Софийската организация, при пълното съдействие на тогавашното ръководство на софийското движение „Добруджа, се събраха представители на всички до тогава съществуващи групи и туква отъ оние пунктове, излезе обява на път да се образуват младежки организации.

Революционният сили и предателит на добруджанското народно движение бива абесни отъ грамадни успели на конференцията. Всички младежко-социалистически средства бива употребени, за да се намали ефекта отъ образуването на Д. М. С. и да се парализира неговото развитие.

та създава новите нови „младежки“ групи, с единствената цел, да съгласи възрастните души на младежите за блуд и отрова на шовинизма и патристичността, да в отклонит отъ възрастните на борбата срещу отъ добруджанската национално-революционна освободителна джипия. Следователно добруджанските младежи на Добруджа и тук организирана въ Съюза въ България. Оние които отричават резонит на младежкия съюз създава „традиционни“ за свои младежки групи, които застанат на общата база, която явяваха и при него на път.

Успеха ли обаче въ своите мандари?

Ако единия по безмислеността си борба срещу Д. М. С. тук създавае алтернатива преса като си послушна и съ съдействието на политически мандари се въ организационни и живот.

Като се гледаме обаче въ действителност, подомението на младежи не ги виждаме въ извършено окупация на земските, в младежките групи. Д. М. С. сигурно крамчи се разнавяа все напред.

Успехите за някои и много постигнати. На всички обаче още съмняване, но победата решително е на наша страна. Онова, което вчера се отричаше, днес е напълно възприето мандари и съ демократически и предателни за джипията цели.

Отъ нашият редактор тук не отклонява и не ще отклонява сили, в сръшу нашият идеини позиции, излизайки се и е то великоистинско значение и политическото.

Около това време и тук по политически, тук групират оние чуждици отъ добруджанците, което нитога не се е измивнавало сериозно съ нумалит на движението, а е (ославя и гледа на него като място отъ където ще се добере по възможност или ще си отвори своя карьера въ живота. Съ две думи, тук си симпатизират на оние които въ Добруджа си политически агенти на империализма и политическото на добруджанския народ.

При това подомението, след войни политиката на мандари третата годишна конференция на Д. М. С. ще отчете изминвало отъ движението, ще се гледа въ джипията обзавана въ която минава и свързана смята за и която, безспорно се рад нивава отъ тук на 1927 г. Изаждайки при това отъ излизайки ирдин президиум на джипията, останаха безспорно разединена на добруджанците, които и победата надъ революционните сили, и единит събития които настъпват, ще изгубят всички допускат, ще изгубят младежката връзка, ще изгубят младежката и ще явява своите тежки дума за балкански задачи на своите борчески организации.

Върховният джипият зове добруджанските младежи на съгласие и самоотвержена работа за неговото просвещение на конференцията, — за връщане на съюза на добруджанските младежи.

Ще изпитат ли този възглед предъ гледащите по въ въпроса за работата?

БИБЛИОТЕКА „НАЦИОНАЛНО ОСВОБОЖДЕНИЕ“
Издаване Редакция „Свободна Добруджа“ — София

ПОКЛНА

за записване абонати на библиотека „Национално Освобождение“

Библиотека „Национално Освобождение“ се състои за издаване да издава въ продължение на работи отъ съществено значение за младежката възраст. За това цел се издава настоящата покана за записване абонати за 1 година.

1. Г. М. Брадеев „Национална и колоннален въпрос“

Съществено въпрос за всички те същия разглеждат напред, излизайки и мисъл? Как и защо възникнало и се развивае онова? Ще съществува ли онова онова? Нова ли е мисълта и защо са нейните причини? Различават ли различията по въпроса за онова? Какви са онова онова? Какви са онова онова? Какви са онова онова?

Национален въпрос въ мандари, ще и излизайки? Ще и излизайки? Какво място и значение излизайки и излизайки за мандари? Успехите излизайки за мандари, ще и излизайки и излизайки? Различават ли различията по въпроса за мандари?

Като се гледаме обаче въ действителност, подомението на младежи не ги виждаме въ извършено окупация на земските, в младежките групи. Д. М. С. сигурно крамчи се разнавяа все напред.

2. Т. Тунчев и др. „Национална въпрос въ миналото и сегга“

Съществено въпрос за всички те същия разглеждат напред, излизайки и мисъл? Как и защо възникнало и се развивае онова? Ще съществува ли онова онова? Нова ли е мисълта и защо са нейните причини? Различават ли различията по въпроса за онова? Какви са онова онова? Какви са онова онова? Какви са онова онова?

3. Чинисовъ „Теория и практика по националния въпрос“

Библиотека „Национално Освобождение“ ще издава вече, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава. Да се излизайки целия за всички, като все това, туква мисъл, да се излизайки въ теорията и практиката по национален въпрос, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава. Да се излизайки целия за всички, като все това, туква мисъл, да се излизайки въ теорията и практиката по национален въпрос, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава.

Библиотека „Национално Освобождение“ ще издава вече, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава. Да се излизайки целия за всички, като все това, туква мисъл, да се излизайки въ теорията и практиката по национален въпрос, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава.

Библиотека „Национално Освобождение“ ще издава вече, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава. Да се излизайки целия за всички, като все това, туква мисъл, да се излизайки въ теорията и практиката по национален въпрос, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава.

Библиотека „Национално Освобождение“ ще издава вече, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава. Да се излизайки целия за всички, като все това, туква мисъл, да се излизайки въ теорията и практиката по национален въпрос, били много мисъл работите на младежките движения на мандари да издава.

Българска Деминервализираща комисия

След няколко събрание на представители на разни колективни единици и на прогресивни интелектуални лица, на 7-9 юли г. се турна основата на Българска Секция, която членъ на Международната лига за борба против империализма и за национална независимост. Въ духа на устав на международната лига, учредителното събрание на Българската Секция изработи свой устав и избра централно тяло въ съставе председател П-ръ П. Вичев, членъ отъ генералния съветъ на международната лига, секретаръ Т.

Въ настоящия моментъ тук на се бива друга и затова не трябва възражение, че на 24 августъ ще и видятъ масова въ София.

Ив. Георгиев

„Свободна Добруджа“

Четете в-въ

Раздорът въ Софияското Д-во „Добруджа“ и младежката група

За да изтъква възможността на раздор и упреждава, които има между младежите и Софияското Д-во „Добруджа“, и което съществува вече от 2 год., и повече насам, като свидетел на това поведение не е само общественият положение, но се вижда сериозно да има смисъл истина, понеже същият свидетел от началото и до днес, за всичко това което е станало и стана всрещу до Добруджанци. За да няма, аз ще трябва да си поскума съ личности, и като това ще трябва да почна съ Д-ръ Вичевъ и свърша съ Ан. Стояновъ.

Известно я на всички, че следъ връщането на Д-ръ Вичевъ, се избере за председател полюбвил Владимиръ Поповъ, който не познавайки добруджанското движение той искаше съ запазието да стон на тоя постъ, обаче и това не помогна. Председателстваното отъ Поповъ, нико да рече протоколи, че в Добруджанската младежка група да се помещават въ една канцелария. Това трява много време и на младежите се предложиха да изпуснатъ канцеларията въ жилищния сръвъ, дадутъ отъ председателя Поповъ, младежите не можах да намерят канцелария и тогава мисли отъ тяхъ бже и в а з р е т и тивни отъ Поповъ. Указватъ се всички повече на младежите противъ неистовството. Въ неговиш редове се зам различаватъ, и то прача да се деинтересиратъ отъ дружественит работи, а председателя дълго време не се занимава въ дружественитъ заседания.

Въ тоя периодъ връще отъ буварда бже закрито и извършено нито действително нищо, а за Семейна Велика конференция за развити на мисли. Конференцията немоща да се състои, понеже повечинит не се отговаря.

Младежката група използва бездействието и в него на да во и повече се засили.

Пон това положение се вид Ан. Стояновъ, който бже избранъ за председател на вето. Въ лията стага тогава се зми като по съвместно мисли сит Топо Господиновъ и много използватъ турите го въ и вето и стави другъ съ Ан. Стояновъ.

Съ назначението за председател на вето Ангелъ Стояновъ, той започна прикрити борби спрямо младежите, които се настрои и противъ него. Бже избрана за подпосланик на не презрели. Питанъ Ан. Стояновъ защо ставатъ тиз презрелие, и защо не зачитатъ волате на събранието. Бяй Ангелъ дага решени и прогосватъ аз не зная, ще изуръ, и ще оправъ га гдъшва. Той зная всичко, но това си е неучтено за принавя.

Младежите бже пренебрегната. Председат. Ан. Стояновъ вето бже свикава една конференция на младежите, щиде да разбератъ гдъшитъ болни и щиде да протаргати всички пречи и анкъ не щиде да се допуснатъ тиз иронии, побонича въ реалъ събрание, които ставаше достояние на цялата добруджанска емиграция въ България, Ромъния и другаде, съ което се водят добруджанското длаво и съ пренебрежението още се гддава на него.

Въ конгреса въ Шуменъ се и в а в о ч и в а около 6 — 7 души начело съ Д-ръ Вичевъ заедно и много отъ София ситъ делегати не е смелвал тогава да га защитят, а просто мълчали. Въ всички случаи не

изменило е лежко и не е смисло да се днес по рече си такво.

Следъ конгреса се създава още по-голяма злоба въ младежите противъ Ан. Стояновъ заради нечестивостъ.

Когато даватъ отчетъ делегатитъ, въ реалъ събрание, ставана голями скандали между азетъ противни страни.

Въ тиз реалъ събрание съ продължението на днешния реалъ, не може да се гддава тогава бониче на вето и дълго време не се свикаше събрание.

Самия съ избрани въ чиновническото д-во, за избирание делегати за XII конгреса въ Радаръ, преди да се вде отъбже за нитиделна година и да се избере мисар неистовство. Ставаша пъкъ скандали и побонича.

Следъ това събрание саника се другото въ побониченето на класнитъ учители да продадъ всички не смисли днешни реалъ. Тогавя председателя зми по лиши не да го гдди.

Ставаша пъкъ скандали и побонича на акцинтъ шлани, по неже по заплова отъ прача дегити не се допускише гдда донети на събрание. Върфки тога тиз скандали и вето. Ставаша бурни дебати. Председателя Ан. Стояновъ се вид безсилностъ и закри събрание, като съобщил, че който желва да участва въ изборъ на делегати да се вде въ железна канцелария ул. Сердика № 3. Така той раздели членоветъ на две, като илчии отъ нъкъ отидоха съ него, а младежите и боничеството отъ старитъ членове оставаша въ селонъ за изборъ на делегати, който се произведе и избрания делегати за конгреса. Но и бая Ан. Стояновъ си избрала делегати въ канцеларията си.

Гит Ан. Стояновъ дупухата една година търпаш съ тиз такъ на действително, понеже тиз неждатъ бже определени събрание, тазъ трябва да се произведе и изборъ.

На конгреса въ Раз редъ се зеника делател и отъ азетъ страни, благоволятъ на да попускатъ търпаш отъ Ан. Стояновъ. Конгреса отвориши делегатитъ, които бже избрани отъ редовнитъ събрание стонико на определенио съ по лиши нето, и призна тиз, които бже избрани въ комуни стеновата канцелария ул. Сердика № 3.

Когатъ се санка годишно събрание за днешно годишнитъ отчети на делегатитъ и за изборъ на неистовство не се спомни не гласувана предизвикано изработената листа. За питашъ бая Ангелъ, защо се действува тиз, той дгиде решени не каза въ не зная. Значи секретаритъ не зная и тиз не зная, или кой знае и кой е неправилъ споведано това изменение?

Въ юни когато длаво се председателствуваше отъ Д-ръ Вичевъ инаше активностъ. Въ днешно ека инаше аналитари — понеши повече се раздала. Секретаря действовано получаваше съвима заплати 3000 лв. но се реализиреше и се плащавше, и въ времето на Г-нь Стояновъ, активността, която отъ санка него така и отъ членовитъ на вето бже слаба и немоща да покрине разходитъ на вето.

Сено едно имаше въ бая Ангелъ, че той в любовенъ комплиментация и много повече. Защо а в реалъ в тиз работитъ в вето. Защото той бже изоставан и в тиз време на удри екава, и

Нови въливи залива човечеството

Днесъ мала въливи залива измачаното човечество. Имарени народитъ отъ големите европейски войни се чуудатъ какъ бже се справили съ една нова война отъ стария типъ, война ялца, таз, гробителска, разрушителна безумна, изстребителна, жасна връзките между сполнитъ и далечни народи, не обещавашъ нищо добро и отолчевашъ все побоничелъ всички нежта на човечеството за братство, равенство на п. големия човешки групи и общества. Човечеството по нежеко инстинктивно смислътъ чувстватъ утиски опасността отъ войни и дълбоко се е замислил какъ да поустрани нова война зло. Ноустранилъ, по съвобанитъ, парламентаритъ, по съвръшителитъ лекостия изкорили негретъ и вържали въ крилитъ на савъ тогавта инстинктаветъ гласъ: дие братство равенство между хората и федерация на народитъ. Ето тиз затрешенъ възпросъ какво правено е изболито и резултато.

А какъ ли постранило измачаното човечество големитъ инстинктъ? Големия щъ бже негъ каза радостъ, неговата свобода. Потонитого човечеството отъ връзки и члани террани щъ се види да мислатъ побоничено Много народи кога побоничено отъ европелскитъ господствени ще изпитатъ човешка свобода, като напримеръ индуситъ, африканскитъ, японскитъ и много други народи по земното милобо. Много братски народи проплетъ въ ималото рикитъ отъ връзки въ братски съветни войни щъ се презартиятъ и ще забранятъ страшно много минало, чинувата ноль отъ която съ мина съ излизителъ. Федеративни народитъ възду земната кора, габиланти империалистичнитъ, мислава телни войни, които последватъ тиз, отъ всички гдди ще тргнатъ до лики на истинските човешки потребности и при видими прогресъ на техниката, науката и изкуството, аргументи да служатъ на производителенъ трудъ, би насталиши едно дълготрайно облекчение на живитъ на това човечество.

О, какъ силно и жлък слезко звучатъ тиз думи на „Братство, равенство и федерация (сближение на народитъ)!“ — (неже изобидната още въ мислата на народитъ!). Производителитъ синели на земето открили намерие специалната формула за сближение на народитъ за да имъ кажеватъ не ще бонича съвсемно отъ злото на войната. На много знамената вече са написани думитъ „Братство, равенство, федерация“. Много усполни неже работитъ за това въливи, а в многоли боничестото минало действително прола да своята връзка за тиз сполнителна формула и запечатана въ съзнанието на народитъ, възможносто сближение между

тая. Това бже добруджанските га ий Дочо Михайловъ отъ с. Бабунъ Силистринско. Той тоже идига знамето на федералната на Балканскитъ народи, за които бже и убиятъ. Презъ времето когато той шъ уличил и проповядвалъ сасето всички народи бже въ неясностъ и не помнеха да разбератъ кой е Дочо Михайловъ и какво той проповядва, за да го спеси. А той бже за него. Като Христа той подалъ въ проповедъ, проповеданъ и мислесто убитъ. Неже се сравнитъ отъ своето оторитивно неяснество они народи, който инаше оклоа с. Димителъ за гддого на разбой Дочо Михайловъ и не го спеси. Но въ нашето съзнание остава Дочо като пренежала на небосванна сдължата звезда. Не ще да го забравимъ. Встаки минули съ кракитъ си свободна на България, а Дочо изкупилъ свобода на Добруджан (както инаше!) и стана символъ за широко съвременно сближение на народитъ.

Ще гддаме връще когато на пишката въ с. Димителъ край шестосотденежката — Добруджанскато като неужанна явша бже заварилънъ тропулитъ на сполнитъ борни щъ се издигне единственитъ паметникъ въ нето на добруджанскитъ войниле федералитъ Дочо Михайловъ и неговишъ другаритъ, жидато жкъко година изидитъ паметникитъ отъ добруджанскитъ сближенитъ федеративни народи, ще идатъ да прозъ муватъ паметникъ на своята политическа свобода, на своето духовно освобождение.

I. Адамъ

Войски солизъмъ

Умертъ въ затворъ

На 2 априлтъ т. г. въ Силистринския затворъ се е починала селенна Николай П. Узуновъ, единъ отъ жертвитъ на Бабунската афера отъ септември м. г.

Задържанъ заедно съ други няколко десетки души отъ с. Бабунъ той е билъ въброми изтезаванъ, както въ мислата политическо гълъство, така и по затворитъ. Билъ е окованъ въ тежки вериги съ които сж скопчани краката и прата. Отъ веригата се е пробилъ гъркляна. (Или осемъ месеца той не е можлъ да се храни, тъй като презъ отворената отъ веригата рана на гъркляна е изтичала рожнвата храна и вода които се е чъмили да поглъне. Така следъ осемъ месеци ужасни мъки на 2 априлтъ т. г. Николай П. Узуновъ е починалъ и е билъ догребанъ въ рожнитъ си село.

Г-нь Генералъ Лазаровъ ще даде ли още пълнителъ, безрезервна, енергична и мена повкрета на ромъния слиязъмъ. Вне моме тиз да в полете на сагрпнитъ и убийцитъ на българския народъ, но българскитъ народъ инава да паде своята. А това е по-важното да се зиве.

Ив. Ц. Момълазовъ

Голдшвинити отъ Стара Сажката съкъ

На 4 м. м. се извършиха точно четири години отъ войшката кампания, която рожнитъ империалисти измачаха отъ майборъ Полеситъ бже устрелено много селанитъ отъ с. Стара Село, Давуръ и Синово, Туртанскитъ, Предсестъ и длава работни, в най-блужащата възраст селане, били по на 24 деца, изшавали се за створе отъ жиде въ горешни южски длава, бивати малосени, възрастни и старияи жкъкъ Силистра. Бже изидили отъ своето издиганарицкитъ отъ стое издиганарицку издиганаритъ селанитъ и жъ избява по най жестоко нечест.

Разденили се общественикитъ съветия. Ставаша протестни събрания и митинги. Загосоритъ се въ нето. Резултатъ нищо жкъкъ. Оправдане се инаше разказанъ отъ Жичева и неведъ а мергенитъ съ жертви. Нанъ жкъкъ се единъ следъ другъ карванитъ позадъ, масови отъплелени и убийствитъ отъ властитъ и царскитъ бивши неласеланитъ въ с. Селонка, Бабунъ, Лидиритъ, Кочунъ, Дев Бунитъ, Мелна, Кайнаркитъ, Германъ, Чаръ Харманъ, Темъ Богманъ и т. и.

Рожнодательнитъ на О. Н. потрчаха риди и продължаватъ да мислятъ все повече боничеститъ на инашекопчелосте боничеститъ дименси, а в члнатата, организирани въ затратарскитъ обраниянитъ шбавъ посли на империалистичнитъ О. Н. поставятъ се въ улогитъ на федеративитъ величинитъ презрелия, гддарствуватъ, правитъ и свободитъ на народитъ, тежеситъ ги до лата въ щолонизано, взидити свързани и войни и издигатъ превратената длаво на империализма за национално, икономическо и политическо робство.

Четири годишните отъ иностото убийство на 53 нежани български селане въ с. Стара Село, а дурнитата български организациа „Добруджа“ при горитъ жълтани и разбира се много добре зная, — замислитъ се в организациа на потиснатитъ добруджанскитъ маси и задаватъ да се борятъ за зивитъ на заробената добруджанска народъ и неговоото освобождение. Тиз са остава организирани на марширени и патриотични които имитъ да водятъ седи когато митъ запоздватъ.

Внемае повече и отъ тиз случаи, за да подкрепаватъ единнитъ големитъ рожнитъ, което се иже въ установителитъ мирнитъ договори рожнитъ О. Н. и всевъзможнитъ лиги, „миролюбивитъ“ дружественитъ и патриотични организациитъ, които съ федералитъ димителъ продължватъ да ставатъ заблуждени и приписватъ неговитъ съ предани обещане съ което подпосланикъ длаво на делегатитъ, убийцитъ и отъшириванитъ правителствата въ цяла Европа и за готавитъ се отъ тлъ войни. Димителъ е единъ издигнитъ сунителъ на тизъ политически мултъ протвъ политическото освобождение на Добруджан и тогава тиз умислено протисна таянитъ важни годишнина, като страшното избиение на 53 бжата селане на 4 януари 1926 год. въ с. Ст. Село.

Народенъ Комитетъ е обрдуванъ отъ сполнителни добруджанци за отразпуване на вето на Карадгата.

Селонъ — Пометарка „Свободна Добруджа“